মণিপুৰ ৰাজ্য আৰু অন্যান্য

বনাম

ছানাছাম ওংবি আৰু আন এজন

অক্টোবৰ ১৩, ১৯৯৯

[ন্যায়াধীশ জি. বি. পাট্টানায়ক, এম. শ্ৰীনিৱাসন আৰু এছ. এন. ফুকন]

ৰাষ্ট্ৰীয় নিৰাপত্তা আইন, ১৯৮০:

ধাৰা ৩(৫)- অভিব্যক্তি "সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক প্ৰতিবেদন দিয়ক"- ইয়াৰ পৰিসৰ আৰু অৰ্থ।

প্ৰতিৰোধমূলক আটক- ৰাজ্য চৰকাৰৰ দ্বাৰা গৃহীত আদেশ- কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ প্ৰতিবেদন প্ৰেৰণ কৰাৰ বাধ্যবাধকতা- উপস্থাপন কৰে, ৰাজ্য চৰকাৰে অনুমোদনৰ আদেশ গৃহীত হোৱাৰ সাত দিনৰ ভিতৰত প্ৰতিবেদন প্ৰেৰণ কৰাটো বাধ্যতামূলক- এনে প্ৰতিবেদন সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ যোৱাটো প্ৰয়োজনীয় নহয়।

উত্তৰদাতাৰ বিৰুদ্ধে ৰাষ্ট্ৰীয় নিৰাপত্তা আইন, ১৯৮০-ৰ ধাৰা ৩ (৩)ৰ অধীনত আপীলকাৰী- ৰাজ্য চৰকাৰে প্ৰদান কৰা আটক আদেশ গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই ভিত্তিত বাতিল কৰিছিল যে, ধাৰা ৩-ৰ উপধাৰা (৫) উলংঘা কৰা হৈছে যিহেতু, ৰাজ্য চৰকাৰৰ প্ৰতিবেদন অনুমোদনৰ তাৰিখৰ সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ কাষত গৈ পোৱা নাছিল। ৰাজ্য চৰকাৰে এই আদালতত আবেদন দাখিল কৰিছিল। আইনৰ ধাৰা ৩ (৫)ৰ অধীনত ৰাজ্য চৰকাৰৰ দায়বদ্ধতা সম্পূৰ্ণৰূপে পালন কৰা হৈছে বুলি ক'ব পাৰি নেকি যদি প্ৰশ্নযুক্ত প্ৰতিবেদনটো সাত দিনৰ নিৰ্ধাৰিত সময়ৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ প্ৰেৰণ কৰা হয় বা উক্ত প্ৰতিবেদনটো সাত দিনৰ নিৰ্ধাৰিত সময়ৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ যাব লাগেঃ

আপীলৰ অনুমতি প্ৰদান কৰি এই আদালতে

উপস্থাপন কৰে, ১. গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হোৱাত ভুল কৰিছিল যে, আইনখনৰ ধাৰা ৩(৫) উলংঘন কৰা হৈছে কিয়নো, প্ৰতিবেদন আৰু অন্যান্য নথিপত্ৰসমূহ আইনখনৰ ধাৰা ৩ৰ উপধাৰা (৫)ত উল্লেখ কৰা অনুসৰি সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত গৈ পোৱা নাছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে "সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক প্ৰতিবেদন" প্ৰকাশ কৰা অভিব্যক্তিটো ভুল। [৬৪৬- বি; চি]

২. ৰাষ্ট্ৰীয় নিৰাপত্তা আইন, ১৯৮০-ৰ ধাৰা ৩(৫)ৰ অধীনত, যুক্তিৰ সৈতে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক প্ৰতিবেদন জনোৱাতো ৰাজ্য চৰকাৰৰ ওপৰত বিধিবদ্ধ বাধ্যবাধকতা হ'ল- ৰাজ্য চৰকাৰৰ বাহিৰে আন যিকোনো কৰ্তৃপক্ষৰ দ্বাৰা নিৰ্দেশ দিয়াৰ পিছত অনুমোদনৰ তাৰিখৰ সাত দিনৰ ভিতৰত নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে আৰু নিৰ্দেশ দিয়াৰ তাৰিখৰ সাত দিনৰ ভিতৰত ৰাজ্য চৰকাৰে নিজেই নিৰ্দেশ দিছে। ধাৰা ৫ৰ অৰ্থ এইক্ষেত্ৰত সংবেদনশীল নহয় যে, প্ৰতিবেদনটো নিজেই উক্ত উপ-ধাৰাৰ অধীনত নিৰ্ধাৰিত সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰ ওপৰলৈ যাব লাগে, যি কিছুমান পৰিস্থিতিত এক অসম্ভৱ বোজা হ'ব। "কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক তথ্য প্ৰতিবেদন কৰক" অভিব্যক্তিটো ধাৰা ৩ৰ উপধাৰা (৫)ত প্ৰদান কৰা অনুসৰি সাত দিনৰ ভিতৰত "প্ৰতিবেদনটো কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ যাব লাগে" এই কথাটোৰ সৈতে তুলনা কৰিব নোৱাৰি। [৬৪৩-এফ; জি; এইচ; ৬৪৫-ই; এফ]

বিনায়ক ৰামচন্দ্ৰ সাখালকাৰ আৰু ইত্যাদি ইত্যাদি বনাম ডি. ৰামচন্দ্ৰন, আৰক্ষী আয়ুক্ত, থানে আৰু অন্যান্য ইত্যাদি, [১৯৮৫] ক্ৰিমিনেল ল জাৰনেল (খণ্ড ৯১) ১২৫৭; *গুৰু চৰণ সিং বনাম অধীক্ষক, কেন্দ্ৰীয় কাৰাগাৰ, বাৰেলি আৰু অন্যান্য,* (১৯৮৬) এলাহাবাদ ল জাৰ্নেল (খণ্ড ৮৪) ১১৭২ আৰু *জীৱৰাজভাই ব্ৰজলাল পেটেল বনাম গুজৰাট ৰাজ্য আৰু অন্যান্য,* (১৯৮৮) ১ গুজৰাট ল ৰিপৰ্টাৰ ১৭, বাতিল কৰা হৈছিল।

নিজাম বাবামিয়া ভট্ট বনাম এ. এছ. চামৰা, কমিচনাৰ অৱ পুলিচ, বোম্বাই, (১৯৯৪) ১ মহাৰাষ্ট্ৰ ল জাৰনেল ৬; *যোগেন্দ্ৰ সিং বনাম বিহাৰ ৰাজ্য আৰু অন্যান্য,* [১৯৮৫] খণ্ড ৯১ ক্ৰিমিনেল ল জাৰনেল ৮৮৯; *উল্লাস সাহু আৰু ইত্যাদি বনাম জিলা ন্যায়াধীশ, কটক আৰু অন্যান্য,* [১৯৮৮] ক্ৰিমিনেল ল জাৰনেল (খণ্ড ৯৪) ৩২, অনুমোদিত।

শ্বেৰ মহম্মদ বনাম পশ্চিমবংগ ৰাজ্য, এ. আই. আৰ. (১৯৭৫) এছ. চি. ২০৪৯, পাৰ্থক্য সমন্বিত।

ফৌজদাৰী আপীল আবেদনৰ ক্ষেত্ৰাধিকাৰ- ফৌজদাৰী আপীল নং ৩৪৫-১৯৯৭।

গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ চি.আৰ.এইচ.চি. নং ৪১- ১৯৯৬ত ২০-০৯-৯৬ৰ বিচাৰ আৰু আদেশত।

আপীলকাৰীৰপক্ষত শ্ৰীমতী এছ. জনানী।

উত্তৰদাতাৰপক্ষত কে. ভি. বিজয়কুমাৰ।

আদালতৰ ৰায় প্ৰদান কৰা হৈছে।

ন্যায়াধীশ পাট্টানায়ক,

গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ১৯৯৬চনৰ চি. আৰ. (এইচ. চি.) নং ৪১-ৰ ৰায়দানৰ বিৰুদ্ধে বিশেষ অনুমতি প্ৰদানৰ জৰিয়তে এই আপীল নিৰ্দেশিত কৰা হৈছে। ৰাষ্ট্ৰীয় নিৰাপত্তা আইনৰ ধাৰা ৩(৩)ৰ অধীনত আটক কৰা এজন বন্দীৰ দ্বাৰা দাখিল কৰা এক লেখ আবেদনত, উচ্চ ন্যায়ালয়ে ৰাষ্ট্ৰীয় নিৰাপত্তা আইন, ১৯৮০ (পিছলৈ 'আইন' বুলি উল্লেখ কৰা হৈছে)ৰ ধাৰা ৩ৰ উপ-ধাৰা(৩) উলংঘন কৰাৰ সিদ্ধান্তত আটকৰ নিৰ্দেশ বাতিল কৰে যিহেতু, ৰাজ্য চৰকাৰৰ প্ৰতিবেদন অনুমোদনৰ তাৰিখৰ সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ গৈ পোৱা নাছিল। যদিও, উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ নিৰ্দেশ অনুসৰি, আটকজনক ইতিমধ্যে মুকলি কৰি দিয়া হৈছে কিন্তু, এই আদালতে অনুমতি

প্ৰদান কৰিছে কিয়নো আদালতৰ দৃষ্টিগোচৰ কৰা হৈছিল যে, ইয়াৰ লগত জড়িত বিষয়ত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ বিৰোধী সিদ্ধান্ত লোৱা হৈছে আৰু এই আদালতৰ কোনো কৰ্তৃত্বপূৰ্ণ ঘোষণা নাই। বিবেচনাৰ বাবে উত্থাপন হোৱা চুটি প্ৰশ্নটো হ'ল, যদি প্ৰশ্নযুক্ত প্ৰতিবেদন সাত দিনৰ নিৰ্ধাৰিত সময়ৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ প্ৰেৰণ কৰা হয় বা উক্ত প্ৰতিবেদন সাত দিনৰ নিৰ্ধাৰিত সময়ৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত গৈ পাই তেন্তে আইনখনৰ ধাৰা ৩(৫)ৰ অধীনত ৰাজ্য চৰকাৰৰ দায়বদ্ধতা সম্পূৰ্ণৰূপে নিৰপেক্ষ বুলি ক'ব পাৰি নেকি। আইনখনৰ ধাৰা ৩(৫)ত এনেদৰে কোৱা হৈছেঃ

"অধ্যায় ৩(৫)। যেতিয়া এই ধাৰাৰ অধীনত ৰাজ্য চৰকাৰৰ দ্বাৰা কোনো নিৰ্দেশ দিয়া হয় বা অনুমোদিত হয়, ৰাজ্য চৰকাৰে সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক তথ্যৰ প্ৰতিবেদন দিব, যাৰ ভিত্তিত নিৰ্দেশটো দিয়া হৈছে আৰু এনে অন্যান্য বিৱৰণ, যি ৰাজ্য চৰকাৰৰ মতে, নিৰ্দেশটোৰ প্ৰয়োজনীয়তাৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পেলায়।"

ধাৰাটো ভালদৰে পঢ়িলে, আমাৰ দৃষ্টিত এইটো প্ৰতীয়মান হয় যে, ৰাজ্য চৰকাৰৰ ওপৰত থকা বিধিবদ্ধ দায়বদ্ধতা হ'ল- ৰাজ্য চৰকাৰৰ বাহিৰে আন কোনো কৰ্তৃপক্ষৰ দ্বাৰা নিৰ্দেশ দিয়াৰ পিছত অনুমোদনৰ তাৰিখৰ সাত দিনৰ ভিতৰত আৰু ৰাজ্য চৰকাৰে নিজেই নিৰ্দেশ দিয়াৰ তাৰিখৰ সাত দিনৰ ভিতৰত নিৰ্দেশ দিয়াৰ আধাৰসমূহৰ সৈতে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক তথ্যটো প্ৰকাশ কৰা। ধাৰা ৫ৰ অৰ্থ সংবেদনশীল নহয় যে, প্ৰতিবেদনটো নিজেই উক্ত উপ-ধাৰাৰ অধীনত নিৰ্ধাৰিত সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰলৈ যাব লাগে, যিটো কিছুমান পৰিস্থিতিত এক অসম্ভৱ বোজা হ'ব। এই প্ৰশ্নটো বিবেচনাৰ বাবে ব'ম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আগত উত্থাপন কৰা হৈছিল- *বিনায়ক ৰামচন্দ্ৰ সাখালকাৰ আৰু ইত্যাদি বনাম ডি ৰামচন্দ্ৰন, আৰক্ষী আয়ুক্ত, থানে আৰু অন্যান্য ইত্যাদি,* (১৯৮৫) ফৌজদাৰী ল জাৰ্নেল (খণ্ড ৯১) ১২৫৭।

আদালতে আইনখনৰ ধাৰা ৩(৫)ত "তথ্যৰ প্ৰতিবেদন" অভিব্যক্তিটোৰ অৰ্থ ব্যাখ্যা কৰিছে যে, আইনখনৰ ধাৰা ৩(৫)ৰ অধীনত ৰাজ্য চৰকাৰে প্ৰেৰণ কৰা প্ৰতিবেদন কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে নিৰ্ধাৰিত সাত দিনৰ ভিতৰত লাভ কৰিব লাগিব। এই প্ৰশ্নটো এলাহাবাদ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আগত *গুৰু চৰন সিং বনাম অধীক্ষক, কেন্দ্ৰীয় কাৰাগাৰ, বাৰেলি আৰু অন্যান্য,* (১৯৮৬) এলাহাবাদ ল জাৰ্নেল (খণ্ড ৮৪) ১১৭২, আৰু এলাহাবাদ উচ্চ ন্যায়ালয়ে ব'ম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ উপৰোক্ত সিদ্ধান্তৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছিল আৰু এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছিল যে, "সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক তথ্য প্ৰকাশ কৰা" অভিব্যক্তিটোৰ অৰ্থ হৈছে সাত দিনৰ ভিতৰত তথ্যটো জনোৱা আৰু সেয়েহে, এইটো স্পষ্ট যে, সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক আটকৰ তথ্য জনোৱা নহ'লে, ধাৰা ৩(৫)ৰ আদেশ পালন কৰা হৈছে বুলি ক'ব নোৱাৰি। *জীৱৰাজভাই ব্ৰজলাল পেটেল বনাম গুজৰাট ৰাজ্য আৰু অন্যান্য,* (১৯৮৮) ১ গুজৰাট ল ৰিপৰ্টাৰ পি. ১৭ গোচৰত গুজৰাট উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আগত বিবেচনাৰ বাবে অত্যাৱশ্যকীয় সামগ্ৰীৰ যোগান প্ৰতিৰোধ আৰু ৰক্ষণাবেক্ষণ আইন, ১৯৮০-ৰ একেধৰণৰ ব্যৱস্থা উত্থাপন কৰা হৈছিল। উক্ত আইনখনৰ ধাৰা ৩(৪)ত ৰাজ্য চৰকাৰক সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক আটকৰ তথ্য প্ৰকাশ কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়া হৈছে। উচ্চ ন্যায়ালয়ে উক্ত ব্যৱস্থাটোৰ অৰ্থ ব্যাখ্যা কৰি কয় যে, আইনত কোৱা হৈছে যে প্ৰতিবেদনটো প্ৰকৃততে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰলৈ যাব লাগে আৰু ৰাজ্য চৰকাৰে সেই প্ৰতিবেদন ৭দিনৰ ভিতৰত প্ৰেৰণ কৰাটো পৰ্যাপ্ত নহয়। গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ে এই বিচাৰাধীন ৰায়ত বোম্বাই উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্ত আৰু এলাহাবাদ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্তৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছিল আৰু এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছিল যে ধাৰা ৩(৫)ৰ ব্যৱস্থাসমূহ ইয়াৰ প্ৰকৃত অৰ্থত পালন কৰা হৈছে বুলি ক'ব নোৱাৰি কিয়নো প্ৰশ্নযুক্ত প্ৰতিবেদনটো আইনৰ ধাৰা ৩ৰ উপধাৰা(৫)ত উল্লেখ কৰা অনুসৰি

সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ গৈ পোৱা নাছিল। ব'ম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ে পূৰ্বতে উল্লেখ কৰা আইনখনৰ ধাৰা ৩(৫)ৰ ব্যৱস্থাসমূহৰ ব্যাখ্যা *নিজাম বাবামিয়া ভট্ট বনাম এ. এছ. চামৰা, আৰক্ষী আয়ুক্ত, ব'ম্বে,* (১৯৯৪) ১ মহাৰাষ্ট্ৰ ল জাৰনেল পি. ৬ৰ গোচৰত উক্ত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ পূৰ্ণ বিচাৰপীঠে গ্ৰহণ কৰা নাই। ওপৰোক্ত পূৰ্ণ বিচাৰপীঠে গুজৰাট উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সিদ্ধান্ত আৰু এলাহাবাদ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে লোৱা সিদ্ধান্ত বিবেচনা কৰি এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছে যে, গুজৰাট আৰু এলাহাবাদ উচ্চ ন্যায়ালয় আৰু ব'ম্বে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে প্ৰকাশ কৰা মতামতসমূহ গ্ৰহণ কৰা হ'ব নোৱাৰে। পূৰ্ণ বিচাৰপীঠে কয় যে, ধাৰা ৩(৫)ৰ প্ৰয়োজনীয়তা হৈছে যে, ৰাজ্য চৰকাৰে নিৰ্দেশটো গৃহীত হোৱা বা ইয়াৰ অনুমোদনৰ পৰা সাত দিনৰ ভিতৰত প্ৰতিবেদন প্ৰেৰণ কৰিব লাগে আৰু "এনে প্ৰতিবেদন সেই নিৰ্ধাৰিত সময়ৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ যোৱাটো প্ৰয়োজনীয় নহয়। এই প্ৰশ্নটো পাটনা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ এটা পূৰ্ণ বিচাৰপীঠে *যোগেন্দ্ৰ সিং বনাম বিহাৰ ৰাজ্য আৰু অন্যান্য,* (১৯৮৫) খণ্ড ৯১ ক্ৰিমিনেল ল জাৰ্নেল ৮৮৯-ৰ গোচৰত বিবেচনা কৰিছে আৰু আদালতে ৰায় দিছিল যে, "য'ত ৰাজ্য চৰকাৰে ৫-১১-১৯৮৩ তাৰিখৰ আদেশৰ দ্বাৰা আটক কৰাৰ আদেশৰ অনুমোদন জনাইছিল, আৰু প্ৰতিবেদনটো ১২-১১-১৯৮৩-ত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল; আটক কৰাৰ আদেশক এই ভিত্তিত প্ৰত্যাহ্বান জনাব নোৱাৰি যে, আটক কৰা কৰ্তৃপক্ষৰ ফালৰ পৰা সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক প্ৰতিবেদন প্ৰদান কৰাটো আইনী বাধ্যবাধকতা আছিল। এইটো ক'ব নোৱাৰি যে, প্ৰতিবেদনটো সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ যোৱা উচিত আছিল কাৰণ, ধাৰা ৩(৫)ৰ অধীনত ৰাজ্য চৰকাৰৰ ওপৰত আৰোপ কৰা বাধ্যবাধকতা হ'ল ৰাজ্য চৰকাৰে এক প্ৰতিবেদন প্ৰেৰণ কৰা উচিত আৰু প্ৰতিবেদনখন সাত দিনৰ ভিতৰত উপনীত হোৱাটো উচিত- এনেও নাছিল। একেই প্ৰভাৱত

উৰিষ্যা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ *উল্লাহ্ব সাহু আৰু ইত্যাদি বনাম জিলা ন্যায়াধীশ, কটক আৰু অন্যান্য* (১৯৮৮) ফৌজদাৰী ল জাৰ্নেল (খণ্ড ৯৪) ৩২, যাৰ অধীনত উৰিষ্যা উচ্চ ন্যায়ালয়ে বোম্বাই আৰু এলাহাবাদ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ দ্বাৰা লোৱা মতামতৰ পৰা পৃথক হৈছিল আৰু এই সিদ্ধান্তত উপনীত হৈছিল যে, আইনখনৰ ধাৰা ৩(৫)ৰ অধীনত ৰাজ্যৰ ওপৰত দায়বদ্ধতা এইটো নহয় যে, প্ৰতিবেদনখন সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ যাব লাগে।

ওপৰত উল্লেখ কৰা বেলেগ বেলেগ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ভিন্ন দৃষ্টিভংগী পৰীক্ষা কৰাৰ লগতে আইনখনৰ ৩ নং ধাৰাৰ উপধাৰা (৫)ৰ গঠনৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ ধাৰণা কৰিবলৈ কোনো দ্বিধা নাই যে, "কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক তথ্যৰ প্ৰতিবেদন দিয়ক"- অভিব্যক্তিটো এই তথ্যৰ সৈতে তুলনা কৰিব নোৱাৰি যে, ধাৰা ৩ৰ উপধাৰা (৫)ত প্ৰদান কৰা সাত দিনৰ ভিতৰত "প্ৰতিবেদন কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ যাব লাগে"। বোম্বাই উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ পূৰ্ণ বিচাৰপীঠৰ লগতে পাটনা আৰু উৰিষ্যা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে প্ৰকাশ কৰা মতামতৰ সৈতে আমি সসন্মানেৰে একমত আৰু আমি ধাৰণা কৰোঁ যে, এলাহাবাদ উচ্চ ন্যায়ালয় আৰু গুজৰাট উচ্চ ন্যায়ালয়ে নিৰ্ধাৰণ কৰা আইন সঠিক নহয়। বন্দীজনৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান পৰামৰ্শদাতা- *শ্বেৰ মহম্মদ বনাম পশ্চিম বংগ ৰাজ্য,* এ. আই. আৰ. (১৯৭৫) এছ. চি. ২০৪৯-ৰ গোচৰত এই আদালতৰ সিদ্ধান্তৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছিল। উপৰোক্ত সিদ্ধান্তটোত, আভ্যন্তৰীণ সুৰক্ষা ৰক্ষণাবেক্ষণ আইনৰ ধাৰা ৩(৪) বিবেচনাৰ বাবে আহিছিল আৰু এই আদালতে ৰায় দিছিল যে, ৰাজ্য চৰকাৰৰ দ্বাৰা ডিটেনশ্যন আদেশৰ অনুমোদনৰ পূৰ্বে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক MISA-ৰ ধাৰা ৩(৪) অনুসৰণ বুলি ধৰিব নোৱাৰি। হাতত থকা গোচৰটোত বিবেচনাৰ বাবে অহা প্ৰশ্নটো ওপৰোক্ত গোচৰটোত আদালতৰ আগত নাছিল বা ইয়াৰ উত্তৰ দিয়া হোৱা নাছিল আৰু সেয়েহে ওপৰত উল্লেখ কৰা সিদ্ধান্তই কোনো সহায় নকৰে। উপৰোক্ত পৰিসৰত

আমি ধাৰণা কৰো যে, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হোৱাত ভুল কৰিছে যে, আইনখনৰ ধাৰা ৩(৫) উলংঘন কৰা হৈছে কিয়নো প্ৰতিবেদন আৰু অন্যান্য নথিপত্ৰসমূহ আইনখনৰ ধাৰা ৩ৰ উপধাৰা (৫)ত প্ৰদান কৰা অনুসৰি সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰলৈ গৈ পোৱা নাছিল। উচ্চ ন্যায়ালয়ে "সাত দিনৰ ভিতৰত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক প্ৰতিবেদন দিয়ক" অভিব্যক্তিটো ভুল। সেই অনুসৰি বিচাৰাধীন সিদ্ধান্তই সঠিক আইন নিৰ্ধাৰণ নকৰে। আপীলৰ অনুমতি দিয়া হয় আৰু বন্দীজনে উচ্চ ন্যায়ালয়ত দাখিল কৰা লেখ আবেদনখন খাৰিজ কৰা হয়।

টি.এন.এ.

আপীলৰ অনুমতি দিয়া হৈছে।

অনুবাদ: ড. অৰ্চ্চনা দেৱী, কনিষ্ঠবৰ্গ অনুবাদক

অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ'ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ

কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বুলি বিবেচিত হ'ব।”